

Părțile din procedura principală

Apelantă: Persidera SpA

Intimate: Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni, Ministero dello Sviluppo Economico delle Infrastrutture e dei Trasporti

Întrebările preliminare

- 1) Dreptul Uniunii Europene, în special articolele 56 TFUE, 101 TFUE, 102 TFUE și 106 TFUE, articolul 9 din Directiva 2002/21/CE ⁽¹⁾, așa-numita Directivă-cadru, articolele 3, 5 și 7 din Directiva 2002/20/CE ⁽²⁾, așa-numita Directivă privind autorizarea, și articolele 2 și 4 din Directiva 2002/77/CE ⁽³⁾, așa-numita Directivă privind concurența, precum și principiile nediscriminării, transparenței, liberei concurenței, proporționalității, efectivității și pluralismului informațiilor se opun unei norme naționale care, în vederea stabilirii numărului de rețele digitale care trebuie să fie atribuite operatorilor în cadrul conversiei rețelelor analogice, prevede luarea în considerare, în aceeași măsură ca rețelele analogice gestionate în deplină legalitate, și a rețelelor analogice gestionate în trecut cu încălcarea limitelor în materie de concentrări prevăzute de norme naționale care au făcut anterior obiectul unor critici din partea Curții de Justiție sau a Comisiei Europene sau, în orice caz, fără concesiune?
- 2) Dreptul Uniunii Europene, în special articolele 56 TFUE, 101 TFUE, 102 TFUE și 106 TFUE, articolul 9 din Directiva 2002/21/CE, așa-numita Directivă-cadru, articolele 3, 5 și 7 din Directiva 2002/20/CE, așa-numita Directivă privind autorizarea, și articolele 2 și 4 din Directiva 2002/77/CE, așa-numita Directivă privind concurența, precum și principiile nediscriminării, transparenței, liberei concurențe, proporționalității, efectivității și pluralismului informațiilor se opun unei norme naționale care, în vederea stabilirii numărului de rețele digitale care trebuie să fie atribuite operatorilor în cadrul conversiei rețelelor analogice, presupunând luarea în considerare a tuturor rețelelor analogice gestionate în orice mod până la acel moment, chiar cu încălcarea limitelor în materie de concentrări prevăzute de norme naționale care au făcut anterior obiectul unor critici din partea Curții de Justiție sau a Comisiei Europene sau, în orice caz, fără concesiune, determină în concret față de un operator de rețele multiple reducerea numărului de rețele digitale atribuite în raport cu cele gestionate în sistemul analogic într-o măsură proporțional mai mare decât cea impusă concurenților?

⁽¹⁾ Directiva 2002/21/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 martie 2002 privind un cadru de reglementare comun pentru rețelele și serviciile de comunicații electronice (Directivă-cadru) (JO L 108, p. 33, Ediție specială, 13/vol. 35, p. 195).

⁽²⁾ Directiva 2002/20/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 martie 2002 privind autorizarea rețelelor și serviciilor de comunicații electronice (Directiva privind autorizarea) (JO L 108, p. 21, Ediție specială, 13/vol. 35, p. 183).

⁽³⁾ Directiva 2002/77/CE a Comisiei din 16 septembrie 2002 privind concurența pe piețele de rețele și servicii de comunicații electronice (JO L 249, p. 21, Ediție specială, 08/vol. 1, p. 132).

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Juzgado de Primera Instancia n° 60 de Madrid (Spania) la
29 februarie 2016 – Abanca Corporación Bancaria S.A./Juan José González Rey și alții**

(Cauza C-120/16)

(2016/C 175/12)

Limba de procedură: spaniola

Instanța de trimitere

Juzgado de Primera Instancia n° 60 de Madrid

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Abanca Corporación Bancaria S.A.

Pârâți: Juan José González Rey, María Consuelo González Rey y Francisco Rodríguez Alonso

Întrebarea preliminară

Aplicarea ratei convenite a dobânzilor remuneratorii într-o situație în care [sunt] aplicabile dobânzile de întârziere este conformă cu Directiva 93/13⁽¹⁾ sau, dimpotrivă, aceasta presupune o modificare a contractului interzisă de jurisprudența Uniunii?

⁽¹⁾ Directiva 93/13/CEE a Consiliului din 5 aprilie 1993 privind clauzele abuzive în contractele încheiate cu consumatorii (JO L 95, p. 29, Ediție specială, 15/vol. 2, p. 273).

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Varhoven administrativen sad (Bulgaria) la 1 martie 2016
– Direktor na Direktsia „Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika” – Sofia/„Iberdrola
Inmobiliaria Real Estate Investments” EOOD**

(Cauza C-132/16)

(2016/C 175/13)

Limba de procedură: bulgara

Instanța de trimitere

Varhoven administrativen sad

Părțile din procedura principală

Recurent: Direktor na Direktsia „Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika” – Sofia

Intimată: „Iberdrola Inmobiliaria Real Estate Investments” EOOD

Întrebările preliminare

1. Articolul 26 alineatul (1) litera (b), articolul 168 litera (a) și articolul 176 din Directiva 2006/112/CE⁽¹⁾ a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată se opun unei dispoziții de drept național precum articolul 70 alineatul (1) punctul 2 din Zakon za danak varhu dobavenata stoinost (Legea privind taxa pe valoarea adăugată), care restrânge dreptul de deducere a TVA-ului achitat în amonte pentru o prestare de servicii de construcții sau de reabilitare a unui bun imobiliar aflat în proprietatea unui terț, care servește atât destinatarului prestației, cât și terțului, doar pentru motivul că terțul obține cu titlu gratuit rezultatul acestor servicii, fără a ține seama de faptul că serviciile vor fi utilizate în cadrul activității economice a destinatarului – persoană impozabilă?
2. Articolul 26 alineatul (1) litera (b), articolul 168 litera (a) și articolul 176 din Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată se opun unei practici fiscale care constă în refuzul recunoașterii dreptului de deducere a TVA-ului achitat în amonte pentru prestarea de servicii, în condițiile în care cheltuielile corespunzătoare acestor servicii sunt contabilizate ca cheltuieli generale ale persoanei impozabile, pentru motivul că au fost angajate pentru construirea sau reabilitarea unui bun imobiliar aflat în proprietatea altei persoane, fără a ține seama de faptul că acest bun imobiliar va fi deopotrivă utilizat de destinatarul prestării de servicii de construcții în cadrul activității sale economice?

⁽¹⁾ Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată (JO L 347, p. 1, Ediție specială, 09/vol. 3, p. 7).

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Högsta domstolen (Suedia) la 14 martie 2016 –
Riksåklagaren/Zenon Robert Akarsar**

(Cauza C-148/16)

(2016/C 175/14)

Limba de procedură: suedeza

Instanța de trimitere

Högsta domstolen